

ת"פ 13951/05/20 - מדינת ישראל נגד אלעד מיארה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 13951-05-20 מדינת ישראל נ' מיארה

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלעד מיארה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד לירון שטרית

ב"כ הנאשם: עו"ד ניל סיימון

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **ניסיון שוד**, לפי סעיף 402(א) בצירוף סעיף 25 בחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 16.3.20 **הגיע הנאשם לסניף בנק** בראשון לציון, ובאותה עת חבש כובע מצחייה, עטה כפפות על ידיו ומסכה רפואית על פניו **והצטייד בפתק בו נכתב "זה שוד"**. הנאשם המתין לתורו לקבלת שירות, וכאשר הגיע תורו פנה לפקידה והניח על שולחנה את הפתק המאיים. הפקידה שאלה את הנאשם לרצינות דבריו והוא השיב כי הוא רציני. בתגובה לכך ניסתה הפקידה לקרוא לעזרת הפקידה שישבה בסמוך אליה וכאשר הנאשם הבחין בכך, **איים עליה ואמר: "יש לי אקדח בכיס"**. מיד לאחר מכן לחצה הפקידה על לחצן המצוקה, והנאשם נטל את הפתק המאיים, יצא מהבנק והשליך את כובעו לפח סמוך.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. הוסכם בין הצדדים כי ככל שהתסקיר יצביע על ענישה עם פן שיקומי הכולל צו מבחן, יעתרו לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ולעונשים נלווים. ככל שהתסקיר שיתקבל לא יכלול המלצה שיקומית, הטיעון לעונש יהא פתוח.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 30 גרוש ללא ילדים. נשר ממערכת החינוך בתום 11 שנות לימוד על רקע רצונו לסייע בפרנסת משפחתו שהתמודדה עם מצב כלכלי קשה. בגיל מתאים

התגייס לצבא, אך שוחרר כעבור כשנתיים עקב אי התאמה ולאחר שריצה שני עונשי מאסר בכלא צבאי בגין היעדרות מהשירות. לאורך השנים עבד בתחומים שונים והתקשה לגלות יציבות תעסוקתית. לדבריו ברקע לחוסר היציבות התעסוקתית, נסיעותיו הרבות לטיולים בחו"ל. צבר חובות כבדים וכיום מצוי בהסדר לתשלום חובותיו מול ההוצאה לפועל. היה נשוי למשך מספר חודשים לאזרחית אוקראינית וכיום מתאר את החלטתו להינשא כהחלטה נמהרת וילדותית.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. ביחסו לעבירה הנאשם **מודה בביצועה**, תיאר כי באותה התקופה מצבו הכלכלי היה קשה, כאשר הוא לא עבד עקב מגבלות הקורונה והיה בחל"ת. בעקבות כך חש ייאוש וחוסר יכולת לקיים את עצמו כלכלית. **תכנן את מעשיו מספר ימים טרם ביצוע העבירה.** לדבריו לא אמר לפקידה כי יש בידיו נשק ואיים רק באמצעות הפתק. שירות המבחן התרשם שהנאשם היה מרוכז בעצמו ובמצוקתו, וכי גם כיום הוא מתקשה לזהות את הפגיעה באחרים, אינו מגלה אמפתיה לפקידה שעליה איים או ללקוחות הבנק ששהו במקום באותה עת. הנאשם התקשה לבחון את תהליך קבלת ההחלטות ותכנון העבירה, רואה את העבירה כמעשה טיפשי **ולוקח אחריות מצומצמת על מעשיו.**

בסיכום התרשם שירות המבחן מאדם בעל דימוי עצמי נמוך, שגדל במסגרת משפחתית מורכבת, מגיל צעיר גילה קשיי תפקוד במסגרות ולאורך השנים התקשה לשמור על תפקוד יציב. הנאשם מתקשה להתמודד עם מצבי לחץ, נוטה להתנהגות אימפולסיבית, אינו בוחן את השלכות מעשיו **ומתקשה לגלות אמפתיה לנפגעים ממעשיו.** בעיתיו הנוכחי הנאשם אינו מצליח אף לא באופן ראשוני לבחון את בחירותיו ואת ההשלכות הפוגעניות של מעשיו. **להערכת שירות המבחן הסיכון להישנות התנהגות אלימה הוא ברמה בינונית ואם תתרחש תוצאותיה צפויות להיות ברמה בינונית.** שירות המבחן מנה את גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות ובכללן את קשייו לבחון את התנהלותו, התנהגותו האימפולסיבית, קשייו בוויסות דחפיו וקושי בקבלת החלטות בוגרות במצבי דחק ותסכול, חוסר יכולתו לראות את האחר ולבחון השלכות מעשיו וקשייו לגלות אמפתיה לנפגעי העבירה. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את היותו נעדר הרשעות קודמות, יכולת מסוימת לתפקוד והרצון שמבטא להתנהלות תקינה.

שירות המבחן התרשם שקיימת נזקקות טיפולית לשם צמצום הסיכון להישנות מעורבות בפלילים, אולם נוכח קשייו של הנאשם לבחינה עצמית, היעדר אמפתיה וחרטה כמו גם קושי לבחון אלטרנטיבות אחרות וחוסר הסכמתו לגביו צרכיו הטיפוליים, שירות המבחן סבר שהנאשם לא יצליח להפיק תועלת מהליך טיפולי-שיקומי ונמנע מהמלצה טיפולית בעניינו. הומלץ על ענישה מוחשית כמסר ברור וחד משמעי.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד לירון שטרית, הנאשם הגיע לסניף בנק כשכובע מצחייה על ראשו והוא הכין פתק מאיים. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם ציין כי תכנן את המעשה מספר ימים קודם לביצועו. אמנם מעשיו של הנאשם לא התגבשו לעבירה מוגמרת, אך זאת בשל גורם אובייקטיבי, בכך שהפקידה לחצה על כפתור המצוקה ולכן האירוע הסתיים כפי שהסתיים והנאשם עזב את המקום. לא מדובר במי שהתחרט. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הן כלכליות. הוא ביצע את העבירה לבד, לאחר תכנון. הערך המוגן שנפגע הוא הגנה על שלום הציבור. בהתאם לנסיבות ולפסיקה הנוהגת עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

מתסקיר שירות המבחן עולה שעל אף שהנאשם ללא עבר פלילי, מסוכנותו בינונית, הוא לא הצליח לבחון ואף

לא באופן ראשוני את בחירותיו. התסקיר נכתב שנה וחצי לאחר ביצוע העבירה, ולמרות חלוף הזמן, לנאשם אין תובנה ראשונית לבחירות שלו, ואין אופק שיקומי. התסקיר שהוגש הוא שלילי, וההמלצה בסופו, לאור קשייו בבחינה עצמית, היעדר אמפתיה, חוסר הסכמה לגבי צרכיו הטיפוליים והספק לגבי יכולתו להיתרם מהליך טיפולי, היא המלצה לענישה מוחשית וכמסר ברור וחד משמעי. מדובר בהמלצה חריגה של שירות המבחן, ולכן למרות היעדר עבר פלילי של הנאשם אין מקום למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש. לפיכך עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 21 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ניל סיימון, הנאשם הודה, נטל אחריות מלאה על מעשיו, חסך זמן שיפוטי ונעדר עבר פלילי. לכן לא מובן מדוע סבורה המאשימה שאין מקום למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש. גם אם נניח שיש מקום להטיל בעבירה זו עונש של שנת מאסר, ראוי שאדם שנמצא שנה וחודש בתנאי מעצר בית מלא עם שעות אוורור, יקבל עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. קיימת פסיקה שבה הרף התחתון במתחם העונש הוא נמוך מ-9 חודשי מאסר. שירות המבחן אכן ציין שהנאשם אינו מגלה אמפתיה, אבל הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו. הוא בא ממשפחה קשת יום. התביעה הסכימה לשחרורו לפני קבלת תסקיר, כיוון שהבינה את המצב הכלכלי הקשה של המשפחה. מדובר בנאשם שוויתר על לימודים כדי לפרנס את משפחתו, הוא לא הגיע לדיונים בתחילת ההליך מפני שלא היה לו כסף לאוטובוס. אילו התסקיר היה חיובי, התביעה היתה מוכנה לטעון למאסר בעבודות שירות. הפסיקה מלמדת על רף תחתון של 10 חודשי מאסר בפועל. בקיזוז ימי מעצרו ושבועיים נוספים, ניתן להסתפק בעונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

7. הנאשם טען שבניגוד להתרשמות שירות המבחן הוא הביע צער על השוד, הבין ששגה והביע אמפתיה. עשה את השוד מסיבות כלכליות, בשל מגבלות הקורונה לא היה להם כסף לקנות מצרכים במכולת. היה במעצר, ובמשך שנה לא עבד, מצבו הדרדר והוא לא חשב לעשות שוב משהו דומה. מבין את מעשיו ומביע צער. יש לו אח בעל צרכים מיוחדים, והנאשם הוא היחיד שמטפל בו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם בטחון הציבור, לצד הסדר הציבורי וקניינו של אדם. עבירת שוד של סניף בנק, ובכלל זה גם ניסיון שוד, טומנת בחובה פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור והגנה על הזכות לביטחון אישי - לרבות הגנה על שלומם ועל תחושת הביטחון של אלה העושים מלאכתם ונותנים שירות לציבור. בעבירת השוד יש אף כדי לזרוע פחד ולפגוע בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו. זאת בנוסף לשמירה על זכות הקניין והגנה על פעילות עסקית תקינה (ע"פ 7537/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** [20.1.17]). עבירת השוד מאגדת בקרבה את הפן האלים עם הפן הרכושי, ויש בה איום מובנה על גופו, כבודו, קניינו ושלווה נפשו של הקורבן. עבירת השוד מתבצעת מתוך מטרה להשיג רווח קל בדרך עבריינית, תוך איום או פגיעה באנשים תמימים, ובכך פוגעת בסדר הציבורי. תחושת האימה וחוסר האונים שבה שרוי קורבן עבירת השוד, והחשש לחייו, מותירים בו לא פעם צלקות נפשיות חמורות לאורך תקופה ארוכה ומערערים את ביטחונו האישי (ע"פ 9094/12 **סספאי נ' מדינת ישראל** [28.4.13], ע"פ 9079/16 **מיארה נ' מדינת ישראל** [9.3.17]). יש להגן על ביטחונם של פקידי הבנקים אשר עושים את מלאכתם ונותנים שירות לקהל הלקוחות, ואשר הפכו ל"טרף קל" בהעדר אבטחה במקומות עבודתם (ראו ע"פ 1702/16 **מדינת**

ישראל נ' שושני [17.5.16].

על רף החומרה המתאים לעבירה של "שוד סניף בנק באמצעות פתק" עמד כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 1702/16 מדינת ישראל נ' שושני (17.5.16):

"המשיב ביצע מעשה חמור, הטומן בחובו פוטנציאל פגיעה רב בערכים המוגנים של הגנה על חיי אדם, שלומו ובטחונו - ובכלל זה הגנה על פקידים העושים את מלאכתם ונותנים שירות לציבור... לפיכך, מתחייבת ענישה הולמת שתביא לידי ביטוי את שאט נפשו של הציבור מעבירות מעין אלה... דברים אלו נכונים ביתר שאת נוכח הקלות שבה ניתן לבצע עבירות מסוג זה - אשר כל שנדרש לביצוען הוא פתק מאיים - כך שאף אם אין לסווגה ברף החומרה הגבוה מבין עבירות השוד, היא מחייבת ענישה מחמירה ומאסר ממושך בפועל".

9. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני. הנאשם הגיע כדי לבצע שוד בסניף בנק לאחר תכנון והסוואת זהותו, בעודו חובש כובע מצחייה, עוטה מסכה על פניו וכפפות על ידיו. עם זאת, אין המדובר בניסיון שוד מתוחכם. מעשה ניסיון השוד בוצע באמצעות פתק ובהמשך תוך אמירה של הנאשם שיש ברשותו אקדח, אך ללא שימוש באלימות וללא נשק קר או חם, כך שבפועל לא נוצר סיכון משמעותי לפגיעה בגוף או בחיי אדם. עבירת השוד לא הושלמה מאחר שפקידת הבנק לחצה על כפתור המצוקה, והנאשם נמלט מהמקום.

10. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לכך שלעבירה קדם תכנון. הנאשם הגיע לסניף הבנק כשהוא חובש כובע מצחייה לראשו, מסכה רפואית על פניו ועטה כפפות על ידיו, וזאת לאחר שהכין מבעוד מועד פתק ובו נכתב: "זה שוד" אותו הניח בכיסו. כפי שעולה מדברי הנאשם לשירות המבחן, הוא תכנן את העבירה מספר ימים טרם ביצועה. הנאשם הגיע לסניף הבנק, וכאשר הגיע תורו, ניגש לפקידה, הניח את הפתק על שולחנה, היא ניסה לקרוא לעזרה, והנאשם איים עליה ואמר שיש לו אקדח בכיס. הפקידה לחצה על לחצן המצוקה והוא נטל את הפתק ויצא מהמקום. הנאשם לא השלים את ביצוע עבירת השוד, אלא יצא מהמקום בלי שנטל את הכסף, וזאת מפני שהפקידה הפעילה את לחצן המצוקה, ולא בשל חרטת הנאשם. בכל עבירה של שוד קיים פוטנציאל נזק של הסתבכות האירוע, ואולם מכיוון שהנאשם לא היה מצויד בנשק חם או קר, הרי שהנזק שהיה הצפוי להיגרם, לפגיעה בנפש או בגוף, אינו רב. עוד נתתי דעתי בהקשר זה לכך שתוכן הפתק שהציג הנאשם לפקידות הבנק: "זה שוד" ואמירתו כי יש בכיסו אקדח, לא כללו איום מפורש לפגיעה, למעט האיום המשתמע מהפתק ומדבריו לפיהם הוא נושא אקדח. לא נגרם נזק ממוני ואולם ניתן לשער שהפקידה חוותה פחד ובהלה נוכח איומי הנאשם. הסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה היא בצע כסף ומצב כלכלי קשה.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 1702/16 מדינת ישראל נ' שושני (17.5.16), קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק דואר כשהוא מסווה את פניו, ניגש לפקידה והגיש לה פתק בו נכתב כי זה שוד וכי ברשותו אקדח ולא יהסס להשתמש בו. הפקידה לחצה על לחצן המצוקה, צעקה "זה שוד", והנאשם נתפס במקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר.

הנאשם בעל נסיבות חיים קשות ועבר פלילי נדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל (הופעל מאסר על תנאי - סה"כ 24 חודשים). בית המשפט העליון הפנה לחומרת העבירה ולעברו הפלילי של הנאשם והעמידו את עונשו על **24 חודשי מאסר בפועל** (36 חודשים כולל הפעלת התנאי).

ב. בע"פ 7537/16 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (30.1.17), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק כשפניו מוסתרות, ניגש לפקידה ואיים עליה באומרו: "זה שוד, יש לי אקדח, תביאי את הכסף". בתגובה לכך הפקידה העבירה לידיו סך של 3,700 ₪. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-42 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי שהתיישן, סובל ממצוקה כלכלית, נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון אישר את מתחם העונש ודחה את הערעור.

ג. בע"פ 606/13 **חכמון נ' מדינת ישראל** (11.12.13) דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם נכנס לסניף של בנק דואר, ניגש לדלפק והגיש לפקידה פתק מאיים. כן איים על הפקידה שיוציא אקדח. הפקידה מסרה לו סך של 3,000-4,000 ₪. לנאשם עבר פלילי שהתיישן ושירות המבחן המליץ על שיקום, נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 5940/13 **ימין נ' מדינת ישראל** (7.1.14) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק, כיסה את פניו וניגש לכספרית, תוך החזקת טלפון נייד מתחת לחולצתו באופן שנחזה כאקדח, והורה למסור את הכסף שבידה. הכספרית מסרה לו 3,700 ₪. הנאשם החזיק סמים שלא לצריכה עצמית בכמויות קטנות. ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שבין שנת מאסר ל-3 שנות מאסר, וגזר על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בת"פ (מח' חי') 3434-02-21 **מדינת ישראל נ' ברצ'וק** (6.6.21), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירת שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק שפניו מכוסות בחלקן, ניגש לעמדת הפקידה והגיש לה פתק שבו היה כתוב "יש לי פצצה, תן לי את הכסף". הפקידה העבירה לידיו של הנאשם סך של 1,850 ₪ והוא עזב את המקום. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם במצב כלכלי קשה שעברו הפלילי כולל הרשעה יחידה שאינה רלוונטית, נדון לעונש של **15 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בת"פ (מח' חי') 57524-04-19 **מדינת ישראל נ' אורמן** (27.10.19), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של ניסיון שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק לאחר שהסווה את פניו, ניגש לקופאית ואיים עליה באמצעות פתק. הקופאית החלה לצעוק, ולחצה על כפתור המצוקה והנאשם נמלט. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם נעדר עבר פלילי, שעד לאירוע ניהל אורח חיים נורמטיבי, נדון לעונש של **12 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ז. בת"פ (מח' ב"ש) 54396-11-16 **מדינת ישראל נ' אלג'לאד** (19.6.17), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של ניסיון שוד. הנאשם נכנס לסניף בנק הדואר לאחר שהסווה את פניו, ניגש לפקידה ומסר לה פתק בו כתוב שתעביר לו את הכסף אחרת יפגע בה באמצעות חומצה שנושא עמו. הפקידה צעקה שזה שוד והנאשם נמלט מהמקום. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין**

12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי היה במצב כלכלי קשה, פנה ביוזמתו למשטרה והודה בביצוע העבירה, נדון לעונש של **12 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-12 ועד ל-36 חודשי מאסר בפועל.**

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם בן 30, מגיל צעיר גילה קשיי תפקוד ולאורך השנים התקשה לגלות יציבות במישורי חייו השונים. הנאשם **נעדר עבר פלילי** ומובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון וכן נוכח מצבו הכלכלי והליך הסדר חובותיו מול ההוצאה לפועל. הנאשם הודה ואולם בפני שירות המבחן צמצם מאחריותו, ולהתרשמות שירות המבחן הנאשם אינו מצליח לבחון אף לא באופן ראשוני את בחירותיו והשלכותיהן, ולגלות אמפתיה לנפגעי העבירה. נוכח קשייו של הנאשם בבחינה עצמית, היעדר אמפתיה וחרטה וכן חוסר הסכמה מצדו לצרכיו הטיפוליים, שירות המבחן התרשם שהנאשם לא יוכל להפיק תועלת מהליך שיקומי-טיפול ומהליך על ענישה מוחשית כמסר ברור וחד משמעי לנאשם.

עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן בן שנה ו-9 חודשים מעת ביצוע העבירה ולתקופה הממושכת בה שהה בתנאים מגבילים.

14. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להערכת שירות מבחן מקיומו של סיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות אלימה אשר תוצאותיה, אם תתרחש, צפויות להיות ברמה בינונית. זאת בין היתר על רקע קשייו לבחון את התנהגותו, נטייתו לאימפולסיביות, היעדר אמפתיה וחרטה, וקשיים בוויסות דחפים.

15. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך של מתחם העונש, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.

סוף דבר

16. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **13 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי המעצר החל מיום 3.5.20 ועד ליום 14.5.20.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת רכוש או אלימות - מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר כל עבירת רכוש או אלימות - מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.12.22. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 1.2.22 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ב, 12 דצמבר 2021, בנוכחות הצדדים.